

## POSTANOWIENIE

20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 20 czerwca 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku Z. T.

z udziałem M. P., M. S., P. H., H. P., E. Ż., M. Ż., K. G., P. F. i I. Ż.

o zniesienie współwłasności,

na skutek skargi kasacyjnej E. Ż., M. Ż. i K. G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z 31 maja 2021 r., II Ca 2596/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. obciąża uczestniczki E. Ż., K. G. i M. Ż. kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz uczestników P. H., H. P., M. S. i M. P., pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżące oparły wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Zdaniem skarżących, skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna z uwagi na „pomylenie przez Sąd drugiej instancji posiadanego przez siebie adresu M. Ż. z adresem innego uczestnika, co wynika wprost z potwierdzenia nadania przesyłek poleconych oraz znajdującego się w aktach adresu skarżących kasacyjnie, co skutkowało pominięciem dowodu z przesłuchania M. Ż. a w konsekwencji poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych”.

Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Sąd Najwyższy nie dopatrył się rażącego naruszenia przepisów, widocznego *prima facie*. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia prawa skutującego wydaniem oczywiście nieprawidłowego wyroku. Skarżący w uzasadnieniu wniosku nie podjęli nawet próby wykazania takiego naruszenia.

Na marginesie należy zauważyć, że uczestniczka M. Ż. była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, który uczestniczył w rozprawie apelacyjnej.

Należy również przypomnieć, iż - stosownie do art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

[SOP]

(r.g.)